

оволодіти теоретичними і практичними основами проектування харчових підприємств, що є невід'ємним складником формування професійних компетенцій фахівця спеціальності 6.01010420 «Професійна освіта. Харчові технології».

Проведений аналіз указаної документації дав змогу виявити і сформулювати такі суперечності між рівнем підготовки майбутнього інженера-технолога у ВНЗ та вимогами харчової галузі до молодого фахівця:

- 1) невідповідність між теоретичним змістом навчального матеріалу та предметно-практичним характером діяльності майбутнього спеціаліста;
- 2) суперечність між швидким розвитком харчової індустрії та повільною реалізацією сучасних тенденцій розвитку галузі у вищій школі;
- 3) суперечність між індивідуальним характером засвоєння навчального матеріалу й колективним характером діяльності різних спеціалістів у процесі вирішення спільного завдання в реальній ситуації;
- 4) суперечність між недостатнім рівнем володіння випускником науковим методом отримання знань і здатністю індуктивного та дедуктивного мислення фахівця під час виконання посадових обов'язків.

Отже, актуальними є більш детальний аналіз особливостей підготовки фахівців зі спеціальності 6.01010420 «Професійна освіта. Харчові технології», з'ясування стану виявлених проблем і запропонування шляхів їх розв'язання.

Дубяга А.
НТУ «ХП»

«КРИЗА РОЗЧАРУВАННЯ» ОСОБИСТОСТІ НА СТАДІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

У наш час розгляд проблеми професійної освіти є дуже актуальним, тому що під час такої підготовки можуть виникати кризи, неуспішне подолання яких відбивається на всьому процесі становлення й розвитку особистості як професіонала. Тому вважаємо, що розгляд проблеми «кризи розчарування» у студентів є нині досить актуальним. Мета нашого до-

слідження – виявити тенденції формування «кризи розчарування» у студентів ВНЗ.

З'ясовано, що на стадії професійної освіти студенти розчаровуються в отримуваній професії, у них виникає незадоволеність деякими навчальними предметами, з'являються сумніви в правильності обраної професії, зникає інтерес до навчання, тобто відбувається криза, що виразно виявляється здебільшого в першій та останній роки навчання у вищій школі.

У сучасній науковій літературі визначено декілька видів «розчарувань», які мають назву «захист – розчарування» і пояснюються тим, що молоді фахівці відчайдушно чинять опір перспективі змінити їхній уже усталений погляд на навколишній світ, на свою професію і – головне – на самого себе, на своє місце в цьому світі та в обраній професії. Кращим засобом захисту від такої перспективи є розчарування не в самому собі, а в навколишньому світі, включаючи й розчарування у своїй професії, й у своєму навчальному закладі. Так, умовно виділяють приблизно такі варіанти «захистів – розчарувань»: розчарування в колись улюблених викладачах, розчарування в деяких дисциплінах або в усій спеціальності відразу, розчарування в навчальному закладі, розчарування в перспективах подальшої роботи. Але все-таки серйозним «розчаруванням» називають саме розчарування в самому собі, невпевненість студента в тому, що він правильно обрав професію, що з нього вийде справжній професіонал.

Також потрібно зазначити, що вирішальне значення у виникненні криз на перших стадіях професійного становлення мають об'єктивні чинники: змінення провідної діяльності, кардинальні зміни соціальної ситуації. На подальших стадіях велику роль відіграють суб'єктивні причини: перебудова професійної свідомості, зростання рівня самооцінки, вияв потреби в самоствердженні, тобто особистість сама стає ініціатором криз професійного розвитку.

Отже, указана тема сьогодні досить актуальна, і є сенс у проведенні експериментального дослідження, присвяченого вивченню динаміки формування «криз розчарування» у студентів.